

Négy és fél milliós kárt okoztak a júliusi esők

Jótekonysági gála a Pinceszínházért

A szegedi Pinceszínházat a júliusi esők idején kétszer is elöntötte a víz. A berendezés nagy része elpusztult, a kár megközelítőleg 4,5 millió forint, ezért veszélybe került a következő évad. A magánéteárum fenntartásáért szeptemberben jótekonysági gálaestet rendeznek.

Hatalmas pusztítást végzett a júliusi szeszélyes időjárás, az özvízszzerű eső a Horváth Mihály utcai Pinceszínházban. A népszerű magánéteárumnak otthont adó pincét kétszer is teljesen elöntötte a víz. A színházterembe beömlő csapadékvíz felemelte a színpadot, amelynek deszkázata megdagadt és levált. A szokásos éves karbantartás miatt a színpadon álló hangfalak és lámpák teljesen használhatatlanná váltak. A nézőtéri székek nagy része tönkrement, a vakolat és a festés lemállott. A fénypult és a hangpult is víz alá került. A társalgó és a kávézó bútorzata is elpusztult, a páratlanító és a szivattyú pedig zárlatos lett, a zárlat miatt pedig az egész színház elektromos rendszere leégett. A kár mintegy 4,5 millió forint. *Kancsár József*, a Pinceszínház igazgatója elmondta: nem rendelkeztek biztosítással, mert a biztosító nem hajlandó kockázatot vállalni a talajszint alatti helyiségek esetében.

„Minden rosszban van valami jó” – vallják a pinceszínházaiak: a

második beázásnál épp a helyszínen voltak, így végre megtudták, honnan tör át hozzájuk a víz. Kiderült, hogy a központi csatornarendszer épp a színpad végénél húzódik egy másik pincében. Az özvízszzerű esőt a csatorna nem tudta elvezetni, így a téglakon keresztül a víz utat talált magának. Az első beázáskor 400 köbméternyi csapadék zúdult a színházba. A tűzoltók öt órán keresztül szivattyúzták a vizet. Kancsár József szerint a legfontosabb és valószínűleg a legköltségesebb feladat ennek a problémának a megoldása lesz: víztelenítik a falat és valamilyen vízzáró réteggel eltorlaszolják a szivárgás útját, hogy kivédhessék a következő beázást.

Segítséget kértek a szakminisztériumtól és a helyi önkormányzattól is, de a nyári szabadságolások miatt csak augusztus végére ígértek választ, Kancsár József ezért elhatározta, hogy maguk veszik kézbe az irányítást.

Szeptember 12-én 19 órától jótekonysági galát rendeznek a Szegedi Nemzeti Színházban, amelynek bevételét a Pinceszínház rendbehozatalára fordítják. A művészvilág melléjük állt, eddig *Koltai Róbert*, *Hobo*, *Bubik István*, *Helyey László*, *Farkasházi Réka* és *Müller Júlia* jelezte, hogy fellépésével szeretne segíteni.

H. ZS.

Sikeres idején zárt a Százszorszép Gyermekház

Ezrek táboroztak

A Százszorszép Gyermekház szervezésében az idén több mint kétezer gyermek táborozott nyáron Szegeden és vidéken.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A szegedi Százszorszép Gyermekház táboraiiban a vakáció ideje alatt 2 ezer 250 gyermek vett részt. A harminchatféle, ötvennél több táborból csak három nem indult be érdeklődés hiánya miatt, viszont az önkormányzat nyári napközis táborában hat héten át hetente 180-200 gyermek töltötte a vakációját.

– Az idei nyár legnépszerűbb táborai a Barátaink, az állatok elnevezésű volt. Akkor volt az érdeklődés, hogy a csoport létszámát meg kellett dupláznunk, s ez már iránymutató jövő nyárra is,

amikor majd ebből a foglalkozásból több turnust hirdetünk meg – mondta *Orbán Hedvig*, a gyermekház igazgatója.

A táborokat nagyon tudatosan állították össze, figyelve arra, hogy minden hétre ajánljanak elfoglaltságot fiúknak, lányoknak, kicsiknek, nagyoknak egyaránt. Az igazgató úgy véli, ez az összeállítási mód be is vált, mindenki talált kedvére való programot.

– Nagyon kemény volt az elmúlt két és fél hónap és nagyon sikeres. Sok gyerek járt nálunk, és sikerült családias hangulatú táborokat megvalósítanunk – tette hozzá az igazgató.

„Isten áldja magukat, velünk meg majd csinál, amit akar”

Puszták népe – még mindig

Székely Julianna örül, hogy segít neki a tanyafelelős, Szűcs Imréné

Fotó: Schmidt Andrea

A homokháti kistérség 13 önkormányzata, köztük Domaszék a közelmúltban nyert pályázatot „tanyafelelősök” alkalmazására. A segítők a tanyákat járva próbálják orvosolni a nehéz körülmények között élők problémáit.

Elvadult tájon gázolunk. Csak egy vékony ösvényt találunk, amelyen eljuthatunk a házig, mellettünk az ember nagyságú gaz lehetlenné teszi a haladást. Utunkat régi hűtőszekrények, üstök rozsdás vázai keresztelik. Törött faládák, esővízzel teli koszos dézsák a ház falánál. Megállunk a kapu előtt. Csak egy öblös hangú fekete kutya köszönt minket, hangos csaholással.

Nem tudnak megélni

– Nem látom, meg van-e kötve. Úgysem nyit senki ajtót, majd máskor visszajövök. Néhányszor már megkergettek a kutyák, nem szeretnék most is így járni – osztja meg velem tapasztalatait *Szűcs Imréné*, aki augusztus 1-je óta járja a domaszéki tanyavilágot. Egyelőre saját kerékpárján. Később mobiltelefon és motorkerékpárt kapnak majd. Két keréken azonban szinte lehetetlen közlekedni a homoktengerben. – Téli a hó miatt sem lesz kedvezőbb a helyzetünk, erre az útra is alig tudunk majd rámenni – mutat élénk Szűcsné, miközben egy újabb tanya mellett haladunk el. A házon mindössze egyetlen, apró ablakot látunk. A tető még ennél is dőbbenesebb képet mutat: a pala- és a náddarabok között néhol műanyag zsákok szolgálnak fedél gyanánt.

– Iserem az itt élő családot. A szülők éjjel-nappal dolgoznak, mégis ilyen körülmények között kell élniük. Az édesapa a múltkor piacra vitte a megtermelt barackot és burgonyát, két éjszaka az aszfalton aludt, s csupán az áru tizedét vették meg tőle. Egyre többen ellehetetlenülnek, a földművelésből, állattenyésztésből már nem tudnak megélni.

Végre törődnek velem

A tanyán élőknek nincs annyi lehetőségük, mint a faluban, városban lakóknak. Mindentől távol töltik napjaikat, gyakran magányosan. Emiatt sokan az alkoholt választják. Lakhelyükkel és saját magukkal sem törődnek. Vadnyulat esznek, halásznak – ebből tartják fenn magukat. – A legfontosabb feladatunk, hogy meglátogassuk az egyedül élőket, beszélgessünk velük, meghallgassuk a problémáikat – mondja Szűcsné.

Igazolja megállapítását, amikor az egyik idős néni érkezésünkkor könnyes szemmel sóhajt fel: „De jó, hogy végre valaki törődik velem!” *Julianna* néni nagyon örül nekünk, mivel meghoztuk új szemüvegét. Már hónapok óta képtelen volt olvasni, pedig ez a kedvence időtöltése. Mikor meglátja az új szemüveget, két hatalmas pusztit ad Szűcsnének.

Egymásra számíthatnak

Leülünk, beszélgetünk, körülöttünk a földön mosatlan lábosok, koszos műanyag palackok. Egy óriási termetű német juhászkutya hever mellettem a döngölt agyapadlón.

HOMOKHÁTI SEGÍTŐK

Jakus Imrénétől, a program koordinátorától megtudtuk, a homokháti kistérség 13 települése együtt nyert uniós pályázatot a tanyafelelősök alkalmazására: 18 hónapig 50 segítő járja majd a tanyákat. Feladatuk elsősorban a pszichés gondozás, de a mindennapi ügyintézésben, a ház körüli teendők elvégzésében is segítenek. Domaszék környékén mintegy 2400-an élnek külterületen, jut tehát bőven feladat a négy helyi tanyagondnoknak: Szűcsnének, *Antoni Zoltánnak*, *Balogh Eszternek* és *Kovács Editnek*.

Fél óra után búcsúzunk. A néni szavai még sokáig fülemben vannak: „Isten áldja magukat, velünk meg majd csinál, amit akar”...

Sokan élnek rendezetlen körülmények között, láthatunk azonban igen takaros portákat is. Egy ilyen tanya tulajdonosa *Bodó Elek*. A közel hetvenéves bácsi házát gondozott sövény és rengeteg nyíló virág veszi körül. – Imádom a növényeket, még néhány kaktuszom is van. Ha a szomszédaimnál meglátok egyet, rögtön elkérem. Cserébe zöldséget, gyümölcsöt viszek – mondja. – Mindenben segítjük a másikat. A tanyai élet csak így működik, hiszen itt csupán egymásra számíthatunk.

TÓTH GÁBOR

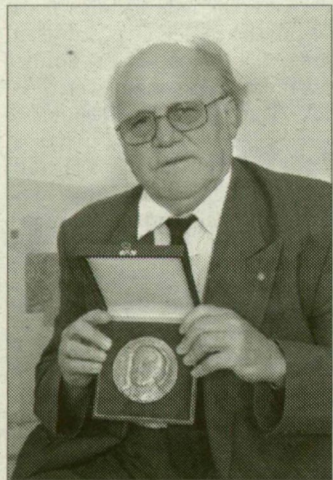
Neves szegedi tudósok életművét ismerték el

A Magyar Biológiai Társaság az országban három tudós szakmai múltját, életművét ismerte el magas kitüntetéssel, közülük kettő szegedi: *Bodrogközy György* és *Csanády Miklós*.

MUNKATÁRSUNKTÓL

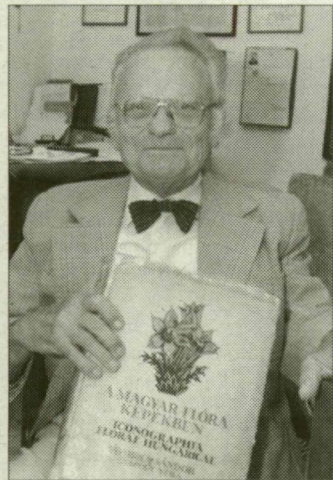
Jávorka Sándor-emlékérmet kapott a Magyar Biológiai Társaságtól a szegedi *Bodrogközy György* nyugalmazott egyetemi docens, a biológiai tudomány kandidátusa. *Bodrogközy György* idén 80 esztendő. Ötven évig oktatott a Szegedi Tudományegyetem (SZTE) Természettudományi Karán (TTK). Személyéhez többek között színvonalas növényrendszertani kutatások, valamint a Tiszát szegélyező hullámterek, töltésoldalak vegetációjának feltérképezése fűződik. Nyugdíjba vonulása, 1989 után a TTK ökológiai tanszékén a nemzetközi Tisza-völgy-kutató munkacsoport elnökeként dolgozott egészen 1995-ig.

Huzella Tivadar-emlékérmet kapott *Csanády Miklós* egyetemi

Csanády Miklós és Bodrogközy György

Fotó: Frank Yvette

tanár, az MTA doktora, a Szegedi Tudományegyetem belgyógyász kardiológusa. Az I., majd a II. számú belklinikán a ranglétra valamennyi fokát bejárva 1980-ban egyetemi docensi kinevezést kapott, 1987-től egyetemi tanár, 2002-ig tanszékvezető, az SZTE II. számú Belgyógyászati Klinikájának és Kardiológiai

Központjának igazgatója. Csanády Miklós professzor több mint négy évtizedes kutatási területe a klinikum és az experimentális kardiológia. Számos új klinikai kardiológia módszer hazai bevezetésében vett részt, s több felfedezést is tett, ezek közül 1987-ben az egyiket róla nevezték el.

A szegedi Jonatán tizenötezer diákot az olvasás élvezetére tanít

A könyvmolyok mestere

Szeptembertől immár ötödik évfolyamát kezdi a szegedi Jonatán Könyvmolyképző, mely az általános iskolás gyermekek olvasási szokásain kíván változtatni.

A könyvmolyképző 1999-ben alakult, akkor még 6 ezer taggal. Idén már 15 ezer lelkes diák olvas Jonatánnal magyar, angol, valamint német nyelven. *Aratóné Katona Ildikó*, a szervezet létrehozója hangsúlyozza: olvasásra csábítani és nem kényszeríteni kell. A varázsszó az, hogy a gyerekek is akarják, és közben rájöjjenek arra, hogy az olvasás nem is olyan fászló, inkább érdekes és lebilincselő elfoglaltság.

A rendszeres és értő olvasás a diákok szókincsére, világszemléletére, kifejezőmódjára is kedvezően hat. A résztvevők havonta különböző szemelvényeket kapnak életkoruknak megfelelő irodalmi alkotásokból. Ezekkel kapcsolatban kérdésekre válaszolnak, de lehetőségük nyílik véleményük kifejtésére is. Munkájuk elismerése-

ként év végén „tisztelbeli könyvmollyá”, vagy akár az „olvasás mesterévé” is válhatnak. Ezenkívül plasztikkártyát kapnak, amellyel közel kétszáz helyen (könyvesboltokban, aquaparkokban, állatkertekben) jogosultak kedvezmények igénybevétele.

A diákok elmondják, amióta „jonatánoznak”, jobban szeretnek olvasni. A könyvmolyképző munkatársai büszkék a pozitív visszajelzésekre, mint például az egyik hetedik osztályos kislányra, aki azt írta:

„Kedves Jonatán! Számomra a könyvek nagyon sokat jelentenek, értékesek. Arra is gondoltam, hogy dobozba elrakom őket, s ha majd lesznek, a gyerekeimnek odaadom, hogy ők is olvassák. Nyáron hat könyvet olvastam ki. Mind nagyon jók voltak. Ha a többiek rádöbbenének, milyen fontosak és jók a könyvek, talán többet olvasnának.”

A szegedi *Pamuk Gábor* már három éve tagja a Könyvmolyképzőnek.

–Tetszenek a kapott köny-

vek, a kérdések is elég jók, nekem nem is nehezek. Eddig is szerettem olvasni, de úgy vettem észre, mostanában többet olvasok. Idén a könyvmolyok mestere lettem.

Tavaly a könyvmolyok Jonatán munkáját 4,8-ra értékelték. De nemcsak a diákok, hanem tanáraink visszajelzése is mérvadó a szervezők számára, hiszen közel 2500 iskolával állnak kapcsolatban.

Fábiánné Páger Éva, a Szegedi Tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskolájának tanára évek óta „jonatánozik”, náluk a hatszáz tanuló közül száz könyvmoly. A tanár szerint a szervezők a gyerekeket valóban érdeklő könyveket választják ki és ezzel veszik rá őket az olvasásra.

A Jonatán Könyvmolyképző és a Jonatán Modern Könyvtára sorozat 2003-ban az év gyermekkönyve díjat kapta a Gyermekkönyvek Nemzetközi Tanácsának Magyarországi Egyesületétől.

G. ZS.